

IDEALITĂȚEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

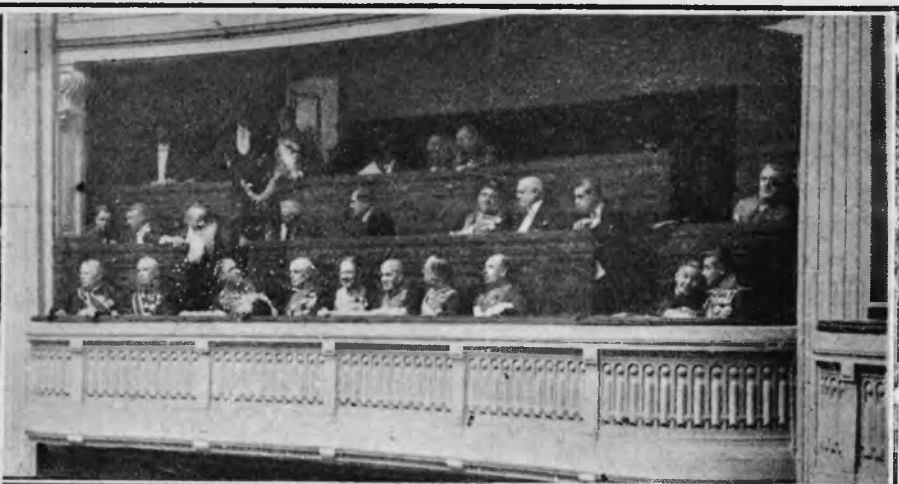
ILUSTRATĂ

Abonamente: 70 lei luni . . . . . Lei 70
70 o jumătate de an . . . . . Lei 130

Editor și Redactor: J. B. Sima
Apare totdeauna Duminică

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 28.

DESCHIDEREA PARLAMENTULUI

Sus la dreapta: la buna diplomatică; la stânga: d. Brătianu citește mesagiul regal; în mijloc: aspectul parlamentului în timpul citirii mesagiului; jos: Sanctitatea Sa Patriarhul, d. Ionel Brătianu și d. Inculeț după oficierea serviciului divin; în stânga: d-nii Titulescu ministru de externe și fostul ministru C. Disescu.

Duminică, cu solemnitatea obișnuită, s'a deschis sesiunea extraordinară a noului parlament. Suveranul fiind încă bolnav, d-l Ionel Brătianu a citit mesagiul regal. Opoziția n'a participat la această solemnitate.

Castelul Peș din Sinaia, unde se găsește familia regală.

NEPOATA LUI TOLSTOI

Contesa Vera Tolstoy, nepoata marelui Tolstoy, care interpretează în filmele americane rolurile pieselor luate din scrierile bunicului ei.

O JERTFĂ DE 80 MILIOANE LEI MODEI

D-șoara Maria Schuster, fiica unui medic din Viena a moștenit de la tatăl său 80 mii lire sterline, adică aproape 80 milioane lei cu condiția să nu-și taie părul. Moda a fost mai tare și domnișoara Schuster mai bine a renunțat la moștenire decât să nu fie modernă. Și-a putut îngădui acest sacrificiu, cu atât mai mult cu cât logodnicul său e un om foarte bogat.

ȘI PREOȚILOR LE PLAC DANSURILE

D-ra Tilly Losch, care de curând a dansat în fața arhiepiscopului din Viena spre a spulbera calomniile că dansurile din baruri sunt imorale. Dansatoarea a fost rugată ca de 4 ori pe an să vină la episcopie, spre a arăta progresele realizate pe terenul dansurilor moderne.

REALITATEA
 FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ

 REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
 Cluj, strada Regina Maria Nr. 36.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

 Pe un an întreg . . . . . Lei 250
 Pe o jumătate de an . . . . . „ 130
 Pe trei luni . . . . . „ 70

PENTRU STRĂINĂTATE

 Pentru America \$2
 Jugoslavia și Cehoslovacia . Lei 300

Editor și Redactor: J. B. Sima

DUMINECĂ, 24 IULIE, 1927.

Parazitul

Cu părul năclăit de mirodenii unsuroase prin care cărarea aleasă cu îngrijire până la ceafă îi anulează c'o trăsătură viguroasă pretinsul său cap; cu monoculul zgâindu-i un ochi, — indiferent care, — cu dungile pantalonilor calde de sub mașina care i-a presat, cu batista scoasă ostentativ cât un cearșaf, pentru a impuși atmosfera din jurul său, parazitul alcovului trece sfidător și invincibil.

Surâsul mătășos, calamburul picant, anecdota de almanah, obrăznicia de chelner și prostia de tenor sunt întreaga lui știință și cultură servindu-i totodată de arme în lupta pentru trai. Și învinge pentru că femeile bogate și în vârsta curioasă recompensează virilitatea parazitului.

Drumul său neted și tolerat de societatea modernă în care reușesc îndrăzneții, — chiar amoralii, — trece de pe trotuar în salon, apoi în alcovul amorului plătit, adeseaori pe la ușa pușcării în care foarte rare ori intră și se termină în spital sau la casa de nebuni, atunci când virilitatea îl părăsește.

Elasticitatea moralei permite parazitului să-și ducă nestingherit viața lui de cocotă masculină, — mult mai perversă și degradantă ca a femeilor cu conștiință, — lăsându-l să pătrundă în cele mai selecte societăți, căci acest scârbos exemplar al speței umane este produsul exclusiv al societății „selecte“.

Și pe când nenorocita care-și vinde corpul, — adeseaori o victimă a cocotei masculine, — este stigmatizată de societatea, acoperită cu dispreț și ingrădită de aspre legi care o scot din circulația socială scoborând-o în rândul animalelor ce se vând în bălcu, parazitul alcovului se lăfăește în automobil, se învârtește în saloane, cochetează cu fete nevinovate și strânge prietenos mâna oamenilor corecți.

Mediul ambulant este atât de favorabil parazitului în cât nimeni nu se întreabă care-i sunt mijloacele de subsistență, și din moment ce se prezintă îmbrăcat după ultimul jurnal și la brațul unei venerabile matroane sau drept prietenul unui bărbat care își neglijează soția, este primit ori-unde și-i este permis orice.

Și când te gândești că sunt oameni care-l condamă pe Victor Margueritte pentru „Băetana“ lui!

REGELE FERDINAND I.

MOARTEA REGELUI FERDINAND I.

În noaptea de 19 spre 20 Iulie, la orele 12 și 15, Regele Ferdinand I., Regele Românilor, și-a închis ochii spre a dormi somnul de veci. Ministrul de Justiție a fost chemat urgent la Sinaia și a plecat cu automobilul la 3 noaptea să redacteze actele.

Cu toate că deși ultimele comunicate oficiale erau liniștitoare, totuși anumite semne făceau să se întrevadă că sufletul marelui nostru Rege, se depărtează clipă cu clipă de cele pământești. Grabnica sosire a ex-reginei Elisabeta a Greciei în țară și plecarea dela graniță cu primul tren de legătură spre Sinaia, Principii Mihai și Nicolae care și-au întrerupt viligiatura dela Mamaia (Constanța) și au plecat cu aceeași grabă spre reședința de vară a Soveranilor, toate arătau umbra destinului care se proiecta nemiloasă peste viața Celui dintâi român al țării.

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

ÎN urma morții M. S. Regelui. Consiliul de miniștri s'a întrunit azi (20 VI. 1927) la ora 8 dimineața. Conform Constituției s'au luat dispoziții ca să fie convocate Camera și Senatul în ședință extraordinară, după amiază și să fie constituite în adunare națională. Se va lua act în această ședință de decesul Soveranului, și va fi primită deplina jurământului prințului Mihai și a membrilor regenții. Rămășițele pământești se vor aduce Sâmbătă în Capitală și se vor depune pe un catafalc în palatul din Calea Victoriei. Inmormântarea se va face la Curtea de Argeș, locul de odihnă al domnitorilor români cu un ceremonial asemănător inmormântării Regelui Carol.

În Capitală s'au arborat pretutindeni steaguri îndoliate. O mare îndurerare a cuprins sufletul tuturor.

— Eri a avut loc o constătuire între d. Titulescu, Stelian Popescu și Buzdugan, primul președinte al Curții de Casație și membru în Regență. Probabil că azi să intre în funcțiune Consiliul de Regență.

Deoarece la sosirea tristei vesti despre încetarea din viață a M. S. Regelui nostru, revista fiind deja sub tipar, înregistrăm și noi foarte restrâns acest trist eveni-

ment abătut asupra țării noastre.

Numărul viitor al „REALITĂȚII“ va fi un număr închinat vieții Regelui Ferdinand I. cuprinzând întreaga istorie a Casei noastre Regale, cu numeroase ilustrațiuni, date, etc.

SĂPTĂMÂNA trecută, lumea întreagă a așteptat cu sufletul la gură, să vadă ce întorsătură vor lua lucrurile în Austria.

Cât de șubred lucru e pacea Europei! Pare că ar fi așezată pe o muche de cuțit, așa încât cel mai mic vânt e gata s'o sufle jos, ca să lase iarăș câmp liber groazniciei deslănțuirii a războiului.

În Austriai a avut loc mai de mult, o încercare între muncitori, membrii ai partidului social-democrat și între naționaliști, membri ai unei grupări de apărare a republicei. Cu acest prilej a fost omorât un muncitor.

Tribunalul Austriac judecând acum procesul omorătorilor, i-a achitat, considerând fapta ca o crimă politică.

Această achitare a produs adâncă nemulțumire în rândurile socialiştilor, și comunistii au profitat spre a încerca

schimbarea ordinii sociale. Pe strazile Vienei au avut loc demonstrațiuni, apoi o încercare cu poliția, manifestanții au pătruns în Palatul Justiției din Viena, au omorât mai mulți polițiști, după ce și din rândurile lor căzuseră mai mulți, au dat foc edificiului.

Răscoala era cât p'aci să se transforme în revoluție: poșta, căile ferate, fabricile și toate instituțiile și-au suspendat activitatea, și fără calmul președintelui Seipel și fără înțelepciunea conducătorilor socialiști, fără îndoială că astăzi norii aceștia grei adunați în mijlocul Europei, s'ar fi putut pface în furtună groaznică, și iară am fi auzit bubuitul tunului.

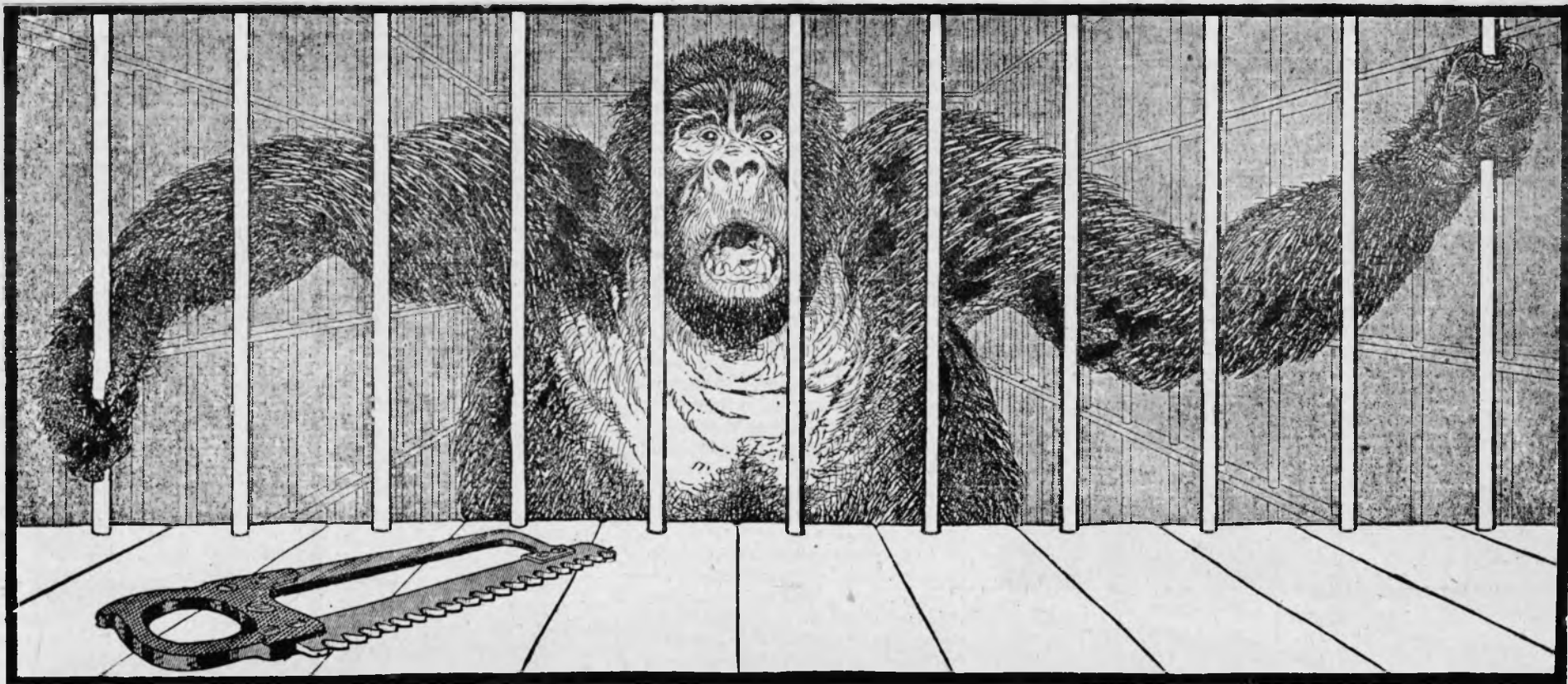
Germania nu aștepta decât prilejul să-și alipască o provincie, pe care o socotea a sa.

Acum liniștea pare din nou stabilită, dar întmâplarea trebuie să pună pe gânduri pe toți bărbații de samă ai Europei.

ȘI în vremea când în afară se petrec lucruri de asemenea însemnătate, în vremea când ungurii desfășoară o acțiune tot mai energică de pogrăbire a țării românești în vremea când și în lăuntrul țării situația este grea partidele noastre politice se ceartă și se mănâncă între ele, cu inimă trigi mărunte, și nu știu să pună deasupra intereselor lor mărunte, interesele mari ale statului.

D-l Maniu amărit de felul cum au fost falsificate alegerile, a învinuit pe cei cari n'au s'au purtat cinstit. Judecător și ministrul de Justiție au scototit că d. Maniu pe ei îi învinovățește și au hotărât să-l chemo în judecată pentru acuzații false. Dacă procesul acesta va avea loc, d. Maniu va arăta toate nelegiuirile care s'au făcut în alegeri.

DAC'AR ȘTI CUM

PENTRU cei mai mulți viața este la fel cu a Gorilei de dinapoia grătilor de fier. Suntem robi ai împrejurărilor, fiindcă NU ȘTIM CUM să ne schimbăm și să fim liberi. Neamul maimuțelor ar învăța multe, dacă ar putea citi și înțelege ilustrația de mai sus, și scrise aici.

Fiară dinapoia grătilor care priveșc cu atâta desperare la libertatea ei îngrădită, ne amintește de vorbele lui Dante care sunt poate cele mai însemnate pe care le-a rostit vreodată un om, relativ la educație:

„DAȚI-LE LUMINA, ȘI OAMENII ÎȘI VOR GĂSI SINGURI CALEA.”

Desigur că prin lumină genialul poet a cugețat la CUNOȘTINȚĂ. În calea vieții cunoștința este tot una cu un far luminos, pentru cel care umblă pe o cărare întunecoasă. D-i acestuia o LUMINĂ și el va putea străbate prin codrul negru. Dă-i omului CUNOȘTINȚA și el își va găsi calea, dealungul vieții.

Privind la Gorila din ilustrație, la chipul ei infuriat, la desnădejdea ei, scrisă în față, ușor îți dai seama cât de puțină „lumină” se găsește dinapoia ochilor săi întunecați și apropiși unul de altul, îți dai seama cât de puțină „cunoștință” există în creierul ei lenes.

Se vede că această Gorilă strigă cu desperare: „Dați-mi drumul din această cușcă, lăsați-mă să ies din închisoare.”

Există chiar lângă ea mijlocul care i-ar îngădui să se elibereze, există ferestrăul cu care foarte ușor ar putea tăia grătile de fier. Calea de eliberare îi stă deschisă înainte. **AR FI DESTUL SĂ ȘTIE CUM**, să apuce ferestrăul, **SĂ ȘTIE CUM** să se folosească de dânsul. Dar Gorila nu vede acest drum, ei îi lipsește LUMINA care s'o facă să priceapă, și astfel este osândită să se tângue mereu.

Ilustrația din fruntea acestei pagini lămurăse, în chip clar, morala acestui articol.

Ai putea să îngâmădești o sută de ferestre în fața animalului, el n'ar ști cum să iasă din închisoare, fiind că nu ști să se folosească de dânsule. El va continua să urle până la sfârșitul vieții, care va fi plin de necez.

De sigur trebuie să ne fie milă de soarta Gorilei, un animal nevinovat și care, după cum afirmă naturalistii, nu atacă pe nimeni decât atunci când este atacată și duce un regim strict vegetarian.

Dar pe aceleași temeieri trebuie să ne fie milă și de noi înșine, pentru că 99 la sută din mulțimea oamenilor, sunt întocmai în situația Gorilei acesteia.

Aproape toți din noi luptăm spre a se elibera într'un fel sau altul. Unii luptăm să se elibereze de datorii, alții să scape de necazuri, alții să scape din temnița obiceiurilor proaste, din închisoarea superstițiilor a prejudecăților și a altor slăbiciuni de acela fel, sute și mii în care sunt închiși oamenii. Fie-

Pentru orice problemă — simplă sau încurcată — există și deslegarea, dacă știm unde și cum s'o căutăm.

Asemenea Gorilei dinapoia grătilor de fier, și incoștientă de ferestrăul care-i stă la îndemână, cei mai mulți sunt robi ai obiceiurilor și împrejurărilor, care sunt mai rele ca închisorile de fier și zid.

seamă că stă la îndemână noastră: **DAR NU ȘTIM CUM S'O ÎNTREBUINȚĂM.**

„Fiecare inimă își cunoaște amarul”, spune Cartea Înțepciunii și tot astfel, fiecare om își cunoaște păcatele proprii, acele care îl stăpănesc.

Fiecare dintre noi stă îndărătul unor grătilor de fier, sunt însă în cele mai multe cazuri mai tari decât grătile din închisori sau de cât pereții de piatră. Nici grătile și nici piatra rece nu e totdeauna cea mai rea închisoare. Poetul englez, Lovelace, scrie:

„Nu zidurile de piatră formează închisoarea, și nici grătile de fier prinsoarea; Mințile clare și adânc liniștite, pe acestea le iau Ca loc vremelnic întru oțelirea convingerilor ce au.”

Dacă port în suflet libertatea iubirei și sunt în minte și în cuget nesupus orbirei Mă întrec cu îngerii, cari deasupra-mi zboară.”

Gândul e frumos, iedeia e adevărată. Sunt mulți însă cei cari zac închiși și cari știu bine care sunt ZIDURILE CARI ÎI FAC PRIZONIERI, ziduri ce nu pot fi pipăite, dar mai puternice decât ale oricărei închisori propriu zise.

Vor fi unii care vor gândi: „Biata Gorilă, de ce în loc de a se chinui zbirând, nu apucă ferestrăul din fața ei ca să taie grătile?”

La fel Gorila dacă ar putea să vorbească, ar fi în dreptul ei, să întrebe pe aceștia: „Dar voi pentru ce nu ÎNCETAȚI de a vă tângui și de a murmura, de ce nu ÎNCETAȚI de a tot sgudui grătile de fier, ale închisorii voastre, nevăzute, ca să fiți liberi?”

Pentru fiecare necaz, pentru fiecare neajuns, există și leacul, și cele mai adese ori leacul necazurilor noastre ne stă chiar dinaintea, tot astfel după cum stă ferestrăul în fața Gorilei. Ce puțin lucru ar trebui pentru ca Gorila să scape din cușca în care se găsește! Iată ferestrăul îi stă la îndemână! Dar dânsa nu știe cum să-l întrebnițeze.

Tot asemenea fiecare dintre noi ar putea scăpa din neajunsurile sale dacă ar folosi leacul, anume leacul de scăpare, care există pentru fiecare necaz al nostru. Acest leac este PUTEREA DE VOINȚĂ. Puterea de voință se găsește inapoia creierului nostru și de bună

se tolănească de colo colo, fără rost, este o pacoste pentru neamul omenesc și este un nenorocit. Dacă omul muncește, ușor are tot ce-i trebuie.

Am spus-o aci și cu alt prilej, că banii pe care îi păstrăm fie ori cât de puțini, sunt o putere mare. Economia dă independența, într'o măsură oarecare. Ea deschide grătile închisorii care se cheamă sărăcie. Spre a putea face însă economie se cere mare putere de voință. Dar celor mai mulți le lipsește puterea de voință de a lăsa neatinsă aceste economii, adică de a nu le întrebnița fără rost, cu gândul de grabnică îmbogățire, în afaceri nesigure.

Cea mai mare problemă a vieții este problema VOINȚEI. Copilul care începe să umble singur are nevoie de îndrăzneală și de voință. Tot astfel e nevoie de îndrăzneală și de voință ca să înveți a înnota.

Dacă e adevărat că există oameni cari au o putere de voință prea mare, cum a fost bunăoară Napoleon, oameni cari niciodată nu sunt mulțumiți și nu știu să spună „DESTUL”, e și mai adevărat că de fiecare om, cu prea mare putere de voință, există și au existat zeci de mii, cari suferă de lipsa ei.

Sunt numeroși scriitorii de seamă cari au arătat cât de mare e adevărul că PUTEREA DE VOINȚĂ e cea mai de seamă însușire a omului, fără de care oricine este asemenea unei frunze uscate, mânate de vântul întâmplării.

Puterea de voință se poate desvolta, ca oricare altă însușire; și de îndată ce ai desvoltat-o toate celelalte probleme ale vieții devin simple.

Epictet care era un rob pocit, din lumea veche, a spus: „Nimic nu există rău sau bun FĂRĂ VOINȚĂ.” Pilda vieții lui a dovedit cele spuse de dânsul.

Victor Hugo, unul dintre cei mai de seamă scriitori francezi, ai veacului trecut, a spus: „Nu de lipsa de putere suferă omenirea, de azi, ci de LIPSA DE VOINȚĂ.”

Confucius, marele filozof al Chinezilor, a arătat care a fost puterea eliberatoare a oamenilor din sclavie, astfel: „Generalul unei armate puternice, poate fi invins, nu poate însă fi invinsă VOINȚA hotărâtă a unui simplu țaran.”

Marele om de știință Humboldt a spus: „În lumea morală nimic nu este cu neputință, dacă există PUTERE de VOINȚĂ corespunzătoare.”

În lumea materială de asemenea niciodată nu este cu neputință ca omul să-și asigure cele necesare când are puterea de voință să le obțină.

Lordu Beaconsfield, a spus: „Toate în această lume depind de voință.”

Goethe cel mai mare poet german, a spus: „Acel care are hotărâre în voința sa, își tocmește lumea după părerile sale.”

Tot Goethe, a pus că „Cel mai mare dar al omului este PERSONALITATEA SA”, iar personalitatea formată din 99 de părți dintr'o sută, de VOINȚĂ.

Ideile planurile, hotărârile se nasc în partea de dinainte a creierului. Cea mai mare parte dintre acestea se irosec, pentru că lipsește VOINȚA, care să le transforme în realități.

În partea dinapoi a creierului se găsește puterea de voință, care pentru noi este acela lucru ca, pentru Gorila din ilustrație, ferestrăul, care îi stă la îndemână și de care nu știe să se folosească.

PRIN CANADA

GOANA DUPĂ AUR

URI... Cuvând ce face să tresară inimile tuturor, la auzul său... Cuvântul ce dă nădejde multora și umple de amărăciune sufletul... Metal binecuvântat, care face ca mulți să nu știe ce e mizeria, blestemat pe care mulți îl caută fără să-l găsească vre-odată...

Și sunt atât de mulți acei cari cuprinși de frigurile aurului, pleacă ca nebuni în căutarea metaliului prețios, punându-și chiar viața în pericol!

În general lucrurile se petrec astfel:

Gara Hudson, locul de întâlnire al căutătorilor de aur din Câmpiile Lacului Roșu.

După cercetări îndelungate și pline de primejdii, prin pustiri (ale Americii de Nord sau ale Australiei) câte un căutător de aur găsește un zăcământ bogat. Imediat se înapoiază în lumea civilizată, căci trebuie să se pregătească bine pentru exploatare și mai întâi de toate trebuie să-și asigure proprietatea, dând guvernului declarația cerută de lege.

Interesul cel mai elementar al său îi cere să păstreze întotdeauna cea mai perfectă tăcere, asupra descoperirii sale.

Însă fericitul descoperitor a îndurat atâtea neajunsuri, în cursul cer-

ce au făcut declarația cerută de lege. Taina lor, fiindcă n'au știut-o să și-o păstreze, a fost curând aflată. Și imediat, mai mulți căutători de aur au plecat, măcar că iarna era aproape, spre lacul Roșu, care se găsea într'un ținut nelocuit și puțin cercetat. Nici unul din cei câți au plecat nu s'au mai înapoiat: unii au fost sfâșiați de lupi, alții au perit de foame și leșurile lor numai târziu au fost găsite, aproape de zăcămintele de aur.

Autoritățile din Ontario (o provincie cam de trei ori cât România), pentru ca să controleze declarația celor doi descoperitori, au trimis ingineri, cari să cerceteze noul zăcământ. Inginerii la înapoie, în Februarie 1926, au publicat rezultatul cercetărilor lor, prin care constatau, că aproape de lacul Roșu există nisip aurifer.

A fost destul această afirmație, din partea oficialității, pentru că mințile multora să se inflăcăreze și în luna Martie porniră cetele, în goana după aur: sute și apoi mii de căutători de aur se organizară, ca să ajungă cât mai repede, la câmpiile cu bogății.

Există o linie ferată, cea mai de nord a societății „Canadian National Railway”, dar aceasta trece la

lată una dintre întâmplările de felul acesta, mai apropiată de vremea noastră, pe care o vom povesti în puține cuvinte:

În toamna anului 1925 se svonise că niște căutători de aur au descoperit, aproape de lacul Roșu, în vestul provinciei Ontario (America de Nord), bogate zăcăminte de aur. Ca mai totdeauna descoperirea aceasta se datora întâmplării.

Doi înși, după ce căutaseră zădărnice bogăția prin regiunea păduroasă din Ontario, au rățâcit. Doboriți de oboseala și mai morți de foame, cercetătorii au întâlnit o ceată de

In zbor spre câmpiile de aur, aviatorul și pasagerul său s'au oprit în apropiere de un lac și au pescuit un pește.

o depărtare de 250 de km. mai la sud, de lacul Roșu. Gara Hudson, cea mai apropiată, era locul de întâlnire a tuturor căutătorilor de aur. Hudson este un mic sătuleț, în jurul gării cu același nume, și unde pieile roșii și vânătorii de prin regiune, veniau să vândă blănuri, sau să cumpere mărfuri și lucrurile de care aveau nevoie.

Datorită descoperirii zăcămintelor de aur sătulețul acesta căpătă deodată o importanță deosebită, iar negustorii, cari se aflau aici, se îmbogățiră în câteva luni. Ei adunau din toate părțile săniile și căinii, ca să le revândă cu mari beneficii, tuturor acelor ce veniau la Hudson, fără să se fi îngrijit din vreme de mijloace de transport. Un câine eschimos se vindea pe preț de 300-400 dolari, adică 50-60 mii lei, și cum pentru o sanie e nevoie de cel puțin patru câini, ușor își poate închipui oricine, ce beneficii au realizat speculanții.

vânători, pe țărmurile lacului Roșu, și au fost primiți de aceștia cu multă prietenie.

Odihniți și întăriți, ei plectară curând spre orașul din apropiere, renunțând deocamdată la cercetările lor. Dar nu degeaba se spune că

Un alt mijloc de a transporta bagajele acelor cari aleargă după comorile Americii.

norocul e un orb șugubat: El vine când îl aștepti mai puțin. — Chiar la ieșirea din câmpie, cei doi descoperitori o mină de aur.

Au plecat îndată la Winnipeg un-

Societatea de cale ferată, văzând afluența tot mai mare a călătorilor, a înființat un serviciu aerian, care lega satul Hudson cu lacul Roșu. Aeroplanele parcurgeau distanța în

mai puțin de două ore, pe când un călător cu sania era foarte multumit dacă putea ajunge în cinci zile, până la țintă. Nu mai e nevoie să spunem că drumuri nu există în aceea regiune: plecând din Hudson, săniile trebuie să străbată mai multe lacuri înghețate și păduri dese, pe unde trecerea nu e de fel lesnicioasă. Căci foarte adesea ori căinii trebuie să se străduiească să treacă prin bunișe deshămați, iar săniile descărate și oamenii sunt siliți, să care în spinare întreg bagajul, ca să poată trece deasupra trunchilor de arbori, doborâți în zăpadă.

Nimic însă nu e în stare să opriască pe om, din goana lui nebună după îmbogățire. Cuprins de frigrurile aurului, omul pare stăpânit de un demon neînvinș, care îl duce tot înainte și cele mai adesea ori spre peire. Un singur gând chinuiește pe căutătorul de aur, zorindu-l în timpul călătoriei: el vrea să fie cel dintâi sosit, la locul unde se găsește metalul prețios. E îndreptățită această grabă, pentru că orice minier de îndată ce a ajuns în regiunea auriferă își alege o bucată de pământ, în formă patrată și îngheț, la cele patru colțuri ale locului, stâlpi cu numele său. Cu cât va ajunge mai repede, cu atât va putea să-și aleagă locul pe care-l socoate mai bogat în aur. Cei cari întârzie vor rămânea cu locurile sterpe, pământuri pietroase, fără nici o valoare.

La drept vorbind însă și aceasta alegere nu-i decât o loterie, căci natura capricioasă în împărțirea como-

rilor sale, face ca în locuri, pe care minierul le crede pline de aur, să nu fie decât pietriș, în vreme ce dincolo, unde noul venit a trebuit să se mulțumească cu locul pe care toți l'au disprețuit, se găsesc comori nemăsurate.

O mulțime de întâmplări dovedesc că un minier nu reușește să dispereze niciodată, chiar după ce vreme îndelungată a suferit desamăgiri.

Am cunoscut în California un francez foarte bogat, care venise în țara aceasta ca lucrător într'o croitorie și care, într'o bună zi, cuprins ca mulți alții de dorința de a se îmbogăți repede, se hotărî să plece spre câmpiile de aur. Făcând toate economiile posibile, își adună banii necesari de plecare.

După ce câteva luni de arandul pribegii fără folos, desneajdăruit și sărac, se hotărî, împreună cu tovarășii săi, să se reîntoarcă la San-Francisco. În ajunul plecării, croitorul eși să facă o ultimă plimbare, pe câmpul în care trebuiau să fie comorile dorite. Obosit de umbrel, el se înlipse pe iarbă, când deodată, privirile lui fură atrase de o lucire galbenă. Se sculă de jos și se îndreptă către lucrul strălucitor: era un enorm bulgăre de aur. Comoara atât de căutată era în sfârșit descoperită. Până la ora 11 din zi, croitorul era un om sărac; la ora 11 și 10 minute el avea mai multe milioane de lei. milioane de lei aur, de cei dinainte de războiu.

Centenarul drumului de fier

ÎN 1925, s'a sărbătorit la Londra, centenarul primei linii ferate, care a fost construită între Stockton și Darlington, la 27. Septembrie 1825.

La noi în țară, prima linie ferată între București—Giurgiu, a fost inaugurată la 1870.

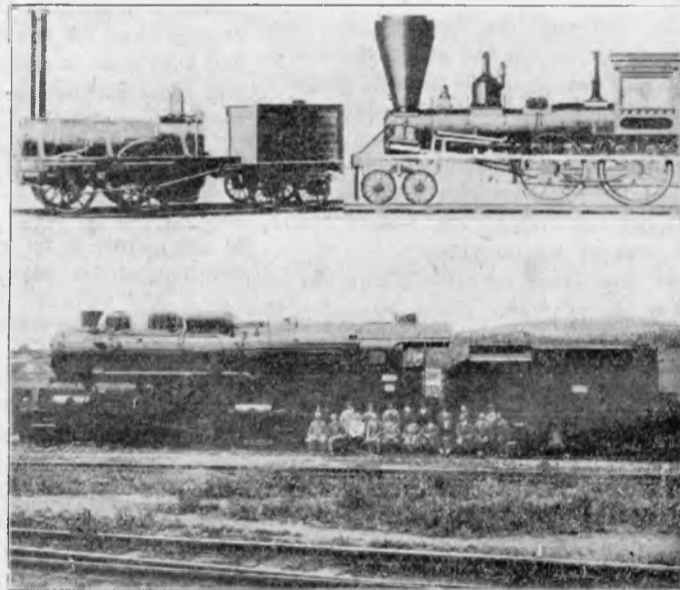
În timp de un veac comunicațiile feroviare, cum se numesc drumurile de fier, au realizat progrese imense și e destul să privim la cele trei tipuri de mașini, spre a înțelege cum a știut spiritul omenesc să desvolte invenția minunată a forței aburului.

MODEL 1827

Omagii străbunice!
Iată una dintre cele mai vechi mașini cu vapori, despre cari —după cum fac unii astăzi cu aviația—se credea că nu va fi decât o jucărie de copii.

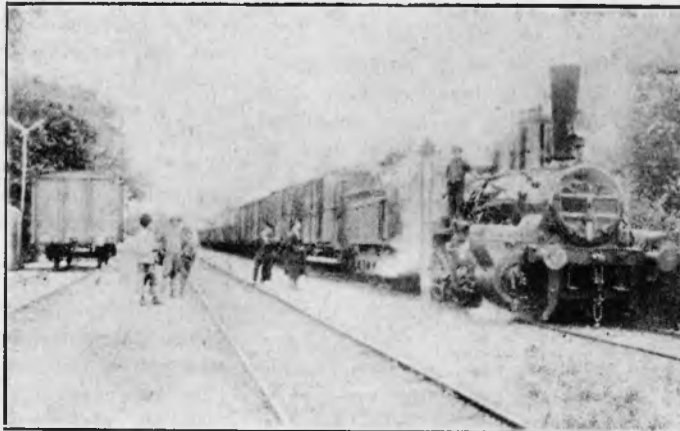
MODEL 1854

Coșul mic a devenit un adevărat turn, mecanicul este adăpostit; dar procedul de tracțiune nu e cu mult mai îmbunătățit.

MODEL 1927

Această mașină „Pacific”, care face 80 km. pe oră, este o locomotivă cu totul perfecționată, puternică și economică. Acest balaur de foc aparține regiunii Cluj.

Fotografie luată de d. Dumitru Bosneanu, la Zagon.

(Concursul fotografic al Realității)

Micile neplăceri ale vacanței

Să omorăm muștele! Să măcelărim țânțarii!

„Nar omori nici o muscă!” Spunem noi spre a lăuda pe oamenii blânzi... Dar știm astăzi că musca domestică este mijlocul de transport a numeroase boale, ale căror microbi ea le aduce pe alimente, sau chiar direct pe buzele noastre.

In studiile făcute asupra civiliza-

toarte folositor dacă măcelăriți muștele întâmplătoare, care au găsit în locuința voastră adăpost împotriva vremii reci, și care se ascund în colturile întunecoase.

Pornind dela principiul ca insectele, cu sau fără aripi, au moravuri sedentare, ați trebui, de îndată ce vine primăvara să căutați locurile cari, în casa voastră, sau în împre-

noi să se răspândească un soi de bățator mic metalic, care are un mâner și slujește la uciderea muștelor fără a le turlă, ceace cruță zidurile și mesele sau ferestrele, de murdăria trupurilor turtite.

Țânțarii au și mai puțin drept la milă, căci alcătuiesc cea mai mare primejdie de care teamul omenească să se teamă.

Depinde însă numai de noi ca să omorăm aceste diptere, cum se cheamă țânțarii în limba științifică. Lucrul e lesnicios de când știm cum se înmulțesc: femelele depun ouăle lor în apa mlaștinilor. După o serie de metamorfoze, insecta, care nu are încă aripi, trebuie să se ridice adesea la suprafața apei spre a respira aer. Aci cade dânsa în puterea noastră. E destul să vărsăm puțin petrol brut, sau olei mineral oricare, de orice fel, în această apă, pentruca suprafața să se acopere cu o piele-subțire, care, oricât ar fi de subțire,

IOAN HUS

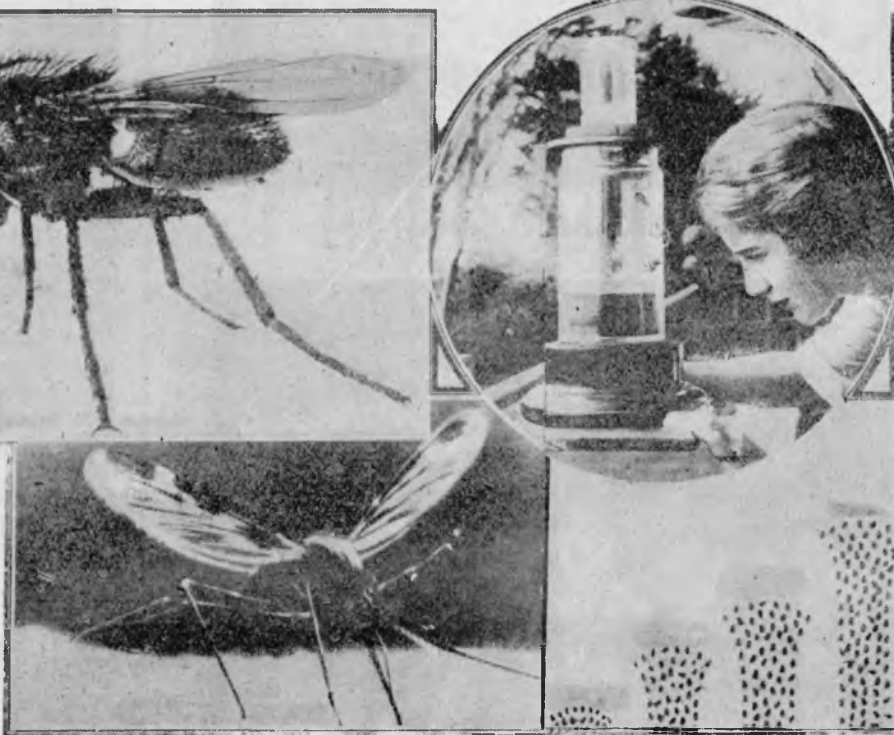
S'A născut în 1369 și a fost doctor al universității din Praga. De origine ceh, el este considerat ca premergătorul reformei religioase. Acțiunea lui însă, care a provocat după moartea sa un războiu de 20 de ani, în Bohemia, a fost mai mult națională de cât religioasă. Era în timpul celei mai mari anarhii din împărăția Germană și în perioada schizmei (ruptură confesională) din Occident. Existau doi papi: unul la Roma, și altul în Franța, la Avignon. Ba chiar, în 1409, s'a ales și un al treilea papă tot în Italia, la Pisa. In același timp, în Germania, erau trei împărați: Wencheslaw, Sigismund și Jone.

Ioan Hus, la început simplu teolog, mai apoi rectorul Universității din Praga, se ridică tot deodată împotriva germanilor și împotriva unora dintre clericii germani, ai Bohemiei, cari foarte bogați, din di-

Musca comună (mărită de 40 de ori)

Un țânțar (anofel)

Labă de muscă (mărită de 1500 de ori) purtând bacilul febrei tifoidice (tifosului) Incubație de larve de muște în laborator

țunilor apuse, ale lumii noi, se găsește acest detalii foarte impresionant: Peruvianii, fiind supuși la impozit, familiile sărace se achitau de dări, plătind, în decursul anului, un număr oarecare de măsuri de insecte vătămătoare omorite (ploșniți, păianjeni veninoși, etc.) Această dispoziție înțeleaptă a legii poporului Inca, ar putea să ne îndrume în alegerea mijloacelor de distrugere, dacă războiul împotriva muștelor ar lua și la noi, ca și în Germania, caracterul unei adevărate cruciade.

Toate anotimpurile sunt potrivite spre a duce lupta sanitară. Chiar în timpul iernii, atunci când pacostea muștelor și a țânțarilor nu mai este decât o amintire, faceți un lucru

jurimile apropiate, sunt mai potrivite pentru înmulțirea muștelor. Ele nu aleg suprafețele curate și luminate, spre a depune ouăle, ci preferă locurile întunecoase, umede sau pline de praf; în aceste locuri trebuie să turnați soluțiile care se găsesc în comerț, sub diferite nume și cari omorâra larvele, de îndată ce ies din ouăle lor.

În timpul verii, trebuie să deveniți și mai sărguitori. Deși o armă eficientă, șervetul răsucit și ușor mișcat în apă, nu e însă suficient. Împotriva unui dușman, cum e musca, trebuie să ne slujim de toate mijloacele: clopotele de sticlă, bărtjiile de brins muște, pulverizatoarele, fumegătoarele. Am văzut că încep și la

Toate soiurile de țânțari sunt dăunătoare; acei care aparțin familiei, numite a anofelilor, sunt cu deosebire primejdioși, căci se știe că ei poartă în trupul lor parazitul malariei (sau febra palustră) pe care îl inoculează oamenilor, prin înțepături.

Aceste insecte sunt vinovate de multe omoruri, și de multe nenorociri. La noi în țară, din nefericire, tinuturi întregi sunt infectate de acest țânțar, pentruca mlaștinile, în loc să fie prefăcute în tinuturi fertile, sunt lăsate, parcă anume, ca terenuri de cultură, pentru aceste insecte. Ele decimează populația satelor și lasă pustii, locuri întinse.

tot va împiedeca pe țânțar să respire și-l va omori astfel, prin asfixie.

Se mai cunosc și alte mijloace de luptă: cipuricee, un soi de pești cari în bazinele parcurilor și ale grădinilor, mănâncă toate larvele țânțarilor; pânze metalice, cu care se acopere hârdaiele în care se stânge apa de ploaie. Dar cel mai bun mijloc este tot petrolul. Cu atât mai bun cu cât îl avem ușor la îndemână.

Să urmărim și să distrugem țânțarul, insectă păcătoasă, care nu are drept la viață!

mele grașe pe care le luau, nu se mai supunea nici unui fel de autoritate pontificală, dând pildele cele mai rele.

Hus goni pe Germani din universitate sa și începu o cruciadă, spre a-i expulza din Bohemia. În timpul predicilor sale, în care ataca abuzurile acestor clerici străini. Hus încetul cu încetul adoptă unele idei, contrare prescripțiilor catolice, dela Roma, și pe care teologul Wycliffe, le-a declarat drept eretice. Hus susținea anume că Isus era, excludând pe apostolul Petru, singurul conducător adevărat al Bisericii celei drepte. O frământare adâncă se produse în mijlocul poporului ceh, care la orice împrejurare își manifesta dorința de a capătă independența.

Dar împăratul Sigismund reușise să fie între acestea, singurul stăpân al imperiului. Pe de altă parte, la 1414, se adună Conciliul din Constanța, cerut de cea mai mare parte a creștinătății, spre a pune capăt schizmei, care sfâșia biserica. Această revenire la ordine fu fatală pentru Ioan Hus. Excomunicat mai întâi, a fost apoi condamnat de Conciliul din Constanța, ca să fie ars de viu și a fost executat în 1415, cu toată amnistia pe care i-a dat-o Sigismund.

Aceasta produse însă o răscoală în Bohemia, care susținu un război aspru, împotriva împăratului, vreme de 20 de ani, război cunoscut sub numele de „Războiul Husiților.”

În săptămâna trecută la Praga au avut loc serbări, pentru aniversarea lui Ioan Hus, serbări mari, la cari au participat reprezentanți ai autorităților Cehoslovace și o mulțime nenumărată de oameni.

Trusă de toaletă	0.700	Lanterna	0.150
Trusă de încălziminte	0.300	Bidon	0.115
Trusă de farmacie	0.190	Sac pentru cort	0.350

cătura unui turist posedând un material complet și individual. De sigur că dacă sunt mai mulți împreună, ritul de inițiativă, la inteligența celui care face Camping și formează tocmai reprovăzutul, atât de ferme-

CAMPING CU AUTOMOBILUL

Trusă de cusut	0.010
Termometrul	0.130
Saci de apă	0.090

Total kg. 10.353
Această greutate reprezintă încăr-

FOCUL DE SERĂ ÎN BIVOUAC

unele lucruri se pot împărți și se poate reduce încă mai mult greutatea. Restul... Doamne! rămână la spicior al acestui sport.
Devii turist numai făcând Camping.

IDENTIFICARE
„În Japonia fetele nemăritate să cunosc după PĂR. La noi, nici n'ai putea spune dacă e femeie sau e bărbat.”
—Judge.

INSENSIBILA
„Ei ai fost la Paris, Londra și Berlin?”
„N'ăși putea spune unde. Biletele le cumpăra totdeauna Jurj.”
—Buen Humor, Madrid

In urma unei ploii torențiale, linia ferată a fost inundată și călătorul se văzu silit să-și intrerupă călătoria în apropierea unui sat.
Prin ploaia care curgea ca din cofă, bietul călător ajunge la hotelul din sat, și remarcă:

— „Afară e asemenea Potopului”.
— „Asemenea ce?”
— „Asemenea Potopului. N'ai cettit despre Noe, Corabie Muntele Ararat?”
— „Nu, d-le”, răspunde portarul, „n'avem gazete de trei zile.”

NOUA METODA
„Și crezi că n'am să ajung niciodată actriță?”
„Nu, până n'ai împușcat pe cineva.”

PAGINA SPORTIVA

Prezentările înainte de începerea jocului

O fază din joc.

Tribuna pe terenul Juventus

„Panem et circensis” cereau romanii. Urmașii Romei sunt și ei amatori de desfătare gratuită. Instalați bine privesc desfășurarea jocului

Tribuna... cea mai înaltă, mai liberă și mai ieftină

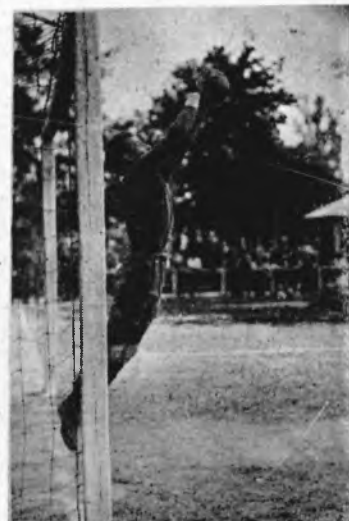

Cele două echipe înainte de începerea matchului

Echipa maghiară F. T. C. (Ferencváros)

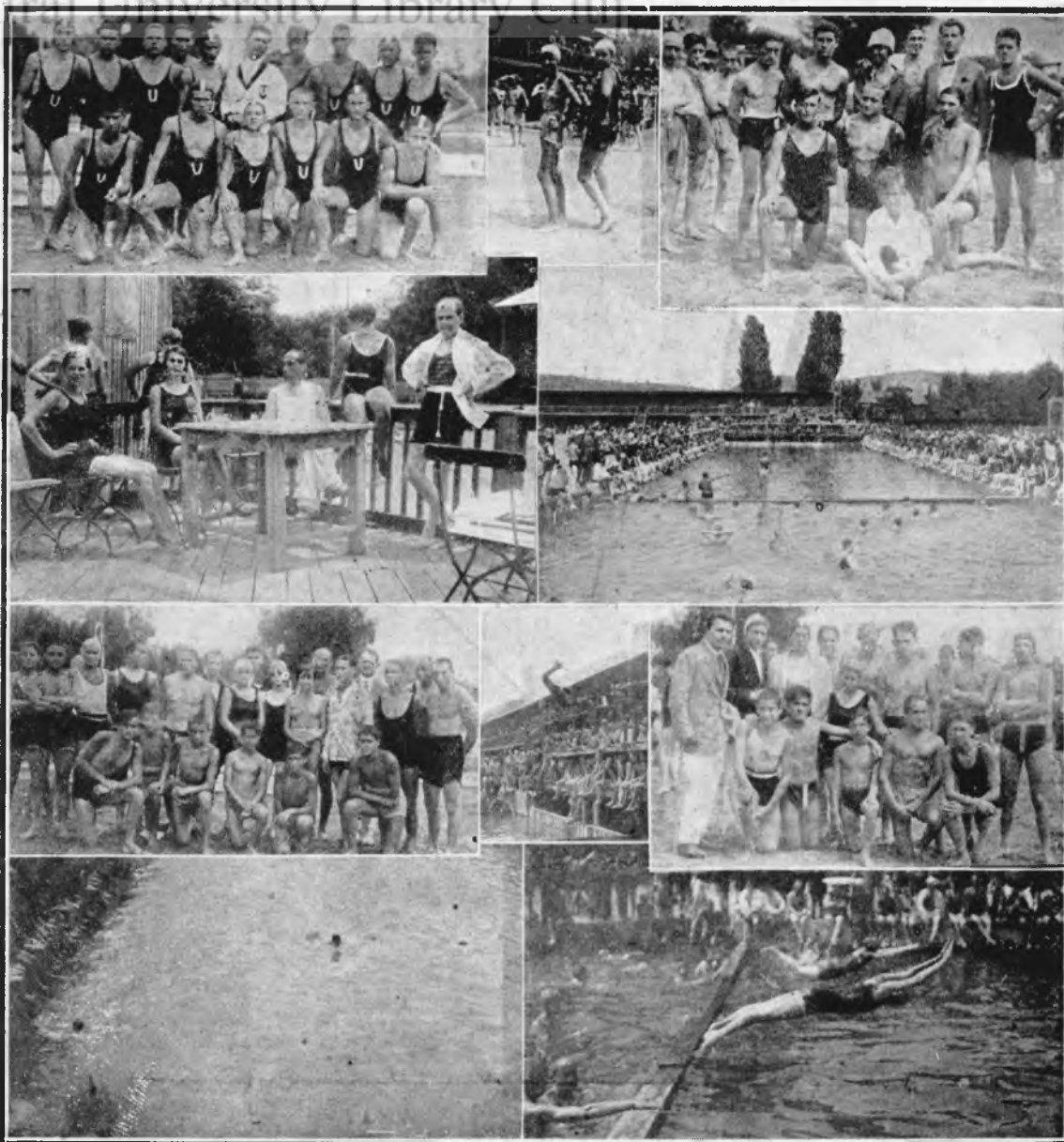
Echipele F. T. C. (Ferencváros) din Budapesta și Juventus (București), care au jucat Duminică trecută, un match de football în capitala țării. Rezultatul matchului 5:0 (1:0) în favoarea lui Juventus înseamnă un mare succes al sportului român. Arbitru a fost d. Rădulescu

Portarul Lache din echipa Juventus apăra un goal periculos

**CETIȚI
ÎN FIECARE NUMĂR
RUBRICĂ
SPORTIVĂ**

Campionatele de înot la Cluj

Duminică, la Strandul din Cluj a avut loc o întrecere de înot. Au participat echipele Universitatea (sus la stânga), M. S. E. (din Târgul Mureș) și N. T. K. (din Aiud) sus la dreapta, Haggibbor (Cluj) jos la stânga; și K. A. C. (Cluj) jos la dreapta. Echipa Universitatea și-a dovedit superioritatea. Au obținut Universitatea 7 puncte, Haggibbor 4, K. A. C. și M. S. E. câte 2 și N. T. K. 1. În salturi a învins Hanko (U). Fotografiile noastre, în afară de echipe reprezintă: d-ra Eva Hecht (H.) învingătoarea în înot pentru dame. Un grup de spectatori din elita clujană la Strand. Plecarea înotătorilor. Goana în apă. O pornire impresionantă. Săritura crapului executată de Hanko (Universitatea).